

ספרי' — אוצר החסידים — ליונאוויטש

התוועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש



אחרון של פסח, ה'תש"ל

חלק ג — י"ל לש"פ תזריע-מצורע, וא"ו אייר, ה'תשע"ה



יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וחמש לבריאה

שבעים שנה להסתלקות-הילולא של כ"ק הרלוי"צ ז"ל

פתח דבר

לקראת ש"פ תזריע-מצורע, וא"ו אייר הבעל"ט — הננו מוציאים לאור חלק שלישי מהתוועדות אחרון של פסח ה'תש"ל, הנחה בלתי מוגה (חלק ראשון י"ל לימים ראשונים דחה"פ וחלק שני לימים אחרונים דחה"פ).

*

בתור הוספה — מכתבים (תדפיס מ"אגרות-קודש", שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

ב' אייר, ה'תשע"ה,
שבעים שנה להסתלקות היולא של כ"ק הרלו"צ ז"ל
ברוקלין, נ"י.

©

Published and Copyright 2015 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5775 • 2015

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס

The PrintHouse

538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237

(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס „ועד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיוע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחי

כה. במכתב הכללי¹⁴¹ מדובר אודות הדין ש"מילת זכריו . . מעכבת בו מלאכול בפסח"¹⁴², שמזה למדים הוראה בנוגע לגודל הענין דחינוך הבנים — שאם ההורים לא מילאו חובתם לבניהם להכניסם ב"ברית" עם הקב"ה באופן שתהי' "בריתי בכשרכם לברית עולם"¹⁴³, אזי חסר גם אצל ההורים, ולא רק בענין טפל, אלא בענין חמור — שאינם יכולים לקיים מצות קרבן פסח, שהיא אחת משתי המצוות עשה שחמורים יותר מכל רמ"ח מצוות עשה¹⁴⁴.

אך עדיין נשאלת השאלה: מהי ההוראה בנוגע לנשי ישראל, שאינן חייבות בענין החינוך (בתור מצות חינוך), כמו שאינן חייבות למול את בניהם?

וכל זה — נוסף על השאלה מהי ההוראה לאלו שלפני הנישואין, או לאלו שזה עתה נישאו ועדיין לא נולדו להם בנים, או לאלו שבניהם הם לאחר גיל י"ג שנה, שאז אין מילת הבן מעכבת את האב מלאכול בפסח?

כו. ויובן ממה שמצינו דוגמת זה בנוגע למצות תפילין:

ענינה של מצות תפילין היא הכוונה לשעבד את המוח והלב¹⁴⁵. וכידוע שכוונה זו אינה דבר נוסף על המצוה, כמו בכל המצוות, אלא היא חלק מהמצוה (כמו במצות סוכה, שהענין ד"למען ידעו דורותיכם וגו'"¹⁴⁶ הוא חלק מהמצוה)¹⁴⁷.

ובנוגע לנשים שפטורות ממצות תפילין — הרי זה רק בנוגע לקיום המצוה בפועל, אבל בודאי יש אצלן הכוונה דשעבוד המוח והלב. והענין בזה — שהחילוק בין אנשים לנשים הוא, שאנשים, שיש להם שעבוד רק להקב"ה, חייבים בכל המצוות, משא"כ נשים, כיון שאמרו רז"ל¹⁴⁸ "אין לך אשה כשרה בנשים אלא אשה שהיא עושה רצון בעלה", הרי מובן שמצד השעבוד להקב"ה יש להם גם שעבוד לבעליהן, ולכן נפטרו ממצוות עשה שהזמן גרמא¹⁴⁹.

[ואף שישנן גם אלו שלא נישאו עדיין — הרי התורה על הרוב

(145) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה ס"א. וש"נ.

(146) אמור כג, מג.

(147) ראה תר"מ חנ"ה ע' 211. וש"נ.

(148) תדבאר פ"ט. רמ"א אה"ע סוס"ט.

(149) ראה תר"מ חל"ג ריש ע' 58. וש"נ.

(141) די"א ניסן שנה זו (אג"ק חכ"ו ע' שנח ואילך).

(142) יבמות ע, ב. רמב"ם הל' ק"פ פ"ה

ה"ה.

(143) לך לך יז, יג.

(144) ראה כריתות בתחלתה.

תדבר¹⁵⁰, ובכלל הרי הציור של אדם השלם הוא דוקא באופן ש"זכר ונקבה בראם גו' ויקרא את שמם אדם"¹⁵¹, ולולי זאת הרי זה "פלג גופא"¹⁵²].

וכיון שכן, הרי מובן, שבנוגע לענינים שאינם בסתירה לשעבוד לבעליהן, כמו הענין דשעבוד המוח והלב, חייבות גם הנשים.

ועד"ז מובן בנוגע להלימוד האמור בנוגע לענין החינוך, שענין זה שייך לא רק לאנשים, אלא גם לנשים, כיון שאין זה בסתירה לשעבוד לבעליהן.

כז. ויומתק הענין — גם ע"פ נגלה בנוגע להלכה:

בנוגע לפטור של נשים ממצוות עשה שהזמן גרמא — יש לומר כב' אופנים: (א) נשים אינן חייבות כלל במצוות אלו. (ב) גם הנשים מחוייבות בהם, אלא שיוצאות ידי חובתן ע"ז שבעליהם מקיימים אותם.

ומסתבר לומר כאופן הב' — דלכאורה קשה: וכי משום היותה "אשה כשרה" ש"עושה רצון בעלה", עלי' להפסיד את קיום המצוה?! ועכצ"ל, שיוצאת י"ח ע"י בעלה, וכך יש לה גם את כל הענינים שפועלת המצוה (וכידוע הראיות שמביאים על זה בנגלה דתורה)¹⁵³.

וכן הוא להדיא בכתבי האריז"ל — באותיות של קבלה (כדלקמן), אבל מובן שמ"ש האריז"ל ע"פ קבלה מוכרח להתאים גם ע"פ נגלה, וכידוע שהאריז"ל הי' למדן גדול¹⁵⁴, כפי שמעיד עליו הרח"ו,

— והרי הרח"ו (שהי' מבוגר מהאריז"ל¹⁵⁵) הי' "מבין" בנוגע לנגלה, וכידוע שהי' מהיחידים שקיבלו סמיכה, שכן, בעת המחלוקת של מהר"י בי רב עם הרלב"ח בנוגע לחידוש הסמיכה, סמך מהר"י בי רב כמה מתלמידיו, והם סמכו כמה מתלמידיהם, וא' מהם הי' הרח"ו¹⁵⁶, כך, שאפשר לסמוך על ה"מבינות" שלו —

בכתבו¹⁵⁷ שהאריז"ל הי' "מהיר וקל העיון בתכלית", ואעפ"כ "הי' מעיין בכל הלכה והלכה ששה דרכים של פלפול .. ואח"כ דרך שביעי ע"ד הסוד", ו"עד שהי' נלאה ומזיע זיעה גדולה".

(150) ראה מו"נ ח"ג פל"ד. (155) ראה שה"ג (להחיד"א) ערך

מהרח"ו.

(151) בראשית ה, ב.

(152) זח"ג ז, ב. קט, ריש ע"ב. רצו, א.

(153) ראה לקו"ש חל"א ע' 96. וש"נ. התוועדויות תשמ"ה ח"א ע' 468.

(154) ראה גם תו"מ חנ"ד ריש ע' 339. (157) שעהמ"צ פ' ואתחנן.

והגע עצמך: להיותו קדוש וטהור, ללא מחשבות המבלבלות, וגם ללא דאגות הפרנסה, כידוע¹⁵⁸ שהי' לו קרוב עשיר שתמך בו כדי שיוכל ללמוד במנוחה, ובהיותו בעל כשרונות נעלים בעיון ותפיסה מהירה — הרי מובן עד כמה גדלה מעלת לימודו של האריז"ל בהשגה דרכים שבלימוד ההלכה, ועאכ"כ לאחרי גודל היגיעה עד שהי' מזיע, שע"ז הי' ה"מצאת"¹⁵⁹ באופן נעלה ביותר.

וכיון שכן, הרי בודאי שלימודו ע"ד הסוד לא הי' יכול להיות בסתירה להלימוד ע"ד ההלכה.

ובנוגע לענינו, מפורש להדיא בכתבי האריז"ל¹⁶⁰ שמצות עשה שהזמן גרמא הם ב"אותו מקום שהם (נוקבא ודכורא) דבוקים ביחד", "ולכן הנשים פטורות ממ"ע שהזמן גרמא, דנוקבא אתכלילת בדכורא, א"כ, בעשות הזכר את המצוה אין מהצורך שגם הנשים תעשנה לבדנה, כי כבר נכללת עמו בעת שעושה אותה המצוה וכו'".

וענין זה מתאים עם האמור לעיל שנשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא, לפי שיוצאות י"ח ע"י בעליהם.

כח. אך עפ"ז אינו מובן: מדוע מדגישים שמילת הזכרים מעכבת את האיש, ולא את האשה?

והביאור בזה — לפי שהתורה על הרוב תדבר, ובדרך כלל, כאשר האיש אינו נמנה על הפסח (מצד העיכוב דמילת בנו), גם האשה אינה נמנית על הפסח; אך כאשר היא "אשה כשרה" — הרי היא פועלת עליו שיוכל להימנות ולאכול מהפסח ע"י שימול את בנו, כידוע הפירוש¹⁶¹ במארו"ל "אשה כשרה עושה רצון בעלה" — שהיא פועלת את ה"רצון" אצל בעלה, שירצה לעשות מה שצריך.

וע"ד מארו"ל¹⁶² בנוגע לבנ"י ש"עושיין רצונו של מקום" — שנוסף על הפירוש הפשוט שבנ"י מקיימים רצונו של הקב"ה, ישנו גם הפירוש¹⁶³ שבנ"י פועלים אצל הקב"ה רצון חדש, והיינו, שכאשר יהודי לומד תורה ומקיים מצוות, אזי נעשה בדרגת צדיק, עליו נאמר¹⁶⁴ "ותגזר אומר ויקם לך", "צדיק גזור והקב"ה מקיים"¹⁶⁵, כך, שכאשר הקב"ה אינו רוצה

(163) ראה לקו"ת ברכה צט, ג. ובכ"מ.

(164) איוב כב, כח.

(165) ראה תענית כג, א. זח"ב טו, א.

שבת נט, ב.

(158) ראה שה"ג שם ערך האריז"ל.

(159) ראה מגילה ו, ריש ע"ב.

(160) טעהמ"צ פ' בראשית.

(161) ראה גם תו"מ חל"ד ע' 167. וש"נ.

(162) ברכות לה, ב. ועוד.

להשפיע ענין של ברכה, מתפלל הצדיק ומבטל זאת, ופועל אצל הקב"ה רצון חדש — כידוע בפירוש "יהי רצון" ¹⁶⁶ — להיות רופא חולים ומברך השנים.

ועד"ז בנוגע לבנ"י — "אתם קרויין אדם" ¹⁶⁷, "ע"ש אדמה לעליון" ¹⁶⁸ — אצל איש ואשה, שעליהם אמרו רז"ל ¹⁶⁹ "זכו שכינה ביניהם", ועד שכל האמור בשיר השירים בנוגע לאיש ואשה קאי על הקב"ה וכנס"י — שנוסף על הפירוש ש"אשה כשרה עושה רצון בעלה" כפשוטו, ישנו גם הפירוש שהיא פועלת את הרצון של בעלה.

וכדברי הגמרא ¹⁷⁰ בנוגע למעלת הנשים: "דיינו .. (ש)מצילות אותנו מן החטא". ואף ששם מדובר אודות חטא פרטי, חטא הידוע — הרי כן הוא גם בנוגע לכל החטאים, וכמובן גם מדברי הגמרא ¹⁷¹ "חכמות נשים בנתה ביתה" ¹⁷², זו אשתו של און בן פלת, ואולת בידה תהרסנה ¹⁷², זו אשתו של קרח".

כט. ומכל זה מובן, שאף שהחיוב דחינוך מוטל על האב ¹⁷³, הרי הוא מוציא י"ח גם את האם, כך, שגם היא שייכת ויש לה חלק בזה, ובמילא צריכה גם היא לעסוק בזה באופן השייך אלי'.

וכל זה — נוסף לכך שהפטור דנשים הוא רק בנוגע למצות חינוך, אבל עדיין חייבות הן ב"הוכח תוכיח את עמיתך" ¹⁷⁴, "לפני עור לא תתן מכשול" ¹⁷⁵, "ואהבת לרעך כמוך" ¹⁷⁶ — שבכל ענינים אלו אין חילוק בין אנשים לנשים.

ומובן, שאם הדברים אמורים בנוגע לכל בני"ש, ש"כל ישראל ערבים זה לזה" ¹⁷⁷, הרי בודאי שכן הוא בנוגע ליחס של האשה לילד שלה ("אֵאֵייגענעם קינד"), וכהפס"ד ש"עניי עירך קודמין" ¹⁷⁸, שלכן צריכה גם היא לעסוק בחינוך, גם אם אין זה בתור מצות חינוך.

ויש להוסיף ולהמתיק יותר — ע"פ נגלה:

166) ראה תו"מ סה"מ אייר ע' רעא האב — שבזה ניתוסף טעם שאצל האם יכול להתערב רגש הרחמנות כו'. ואילך. וש"נ.

167) יבמות סא, רע"א.

168) ראה של"ה ג, רע"א. ועוד.

169) סוטה יז, א.

170) יבמות סג, סע"א ואילך.

171) סנהדרין קי, א.

172) משלי יד, א.

173) וכן בנוגע לחיוב דמילה שמוטל על

174) קדושים יט, יז.

175) שם, יד.

176) שם, יח.

177) שבועות לט, סע"א. וש"נ.

178) ב"מ עא, רע"א. רמב"ם הל' מתנות

עניים פ"ז הי"ג. טוש"ע חו"מ רסצ"ז. שו"ע

אדה"ז ריש הל' הלוואה.

ידועה החקירה¹⁷⁹ בנוגע ל"הוכיח תוכיח", וכן בנוגע ל"לפני עור" — אם זה פרט בכל מצוה בפני עצמה, או שזהו ציווי כללי בנוגע לכל הענינים.

ובנוגע לעניננו: אם נאמר שזהו פרט בכל מצוה בפני עצמה, נמצא, שמצד זה יש חיוב על האשה בנוגע לחינוך ומילה כמו החיוב על האיש.

ל. ובנוגע לפועל:

יש להתעסק בכל הענינים הקשורים עם אמיתית ענין החינוך — שלא להניח לילד להתנהג כרצונו, ולבחור בעצמו את דרכו בחיים, אלא כמודגש במצות מילה שתיכף ומיד¹⁸⁰ מכניסים אותו ב"ברית עולם" עם הקב"ה.

ובאופן כזה צ"ל כללות החינוך — לפעול לא רק על הנשמה, אלא גם על הגוף — "בריתי בבשרכם לברית עולם" (ועד שגם גוי יכול לראות זאת), ובאופן שפועל חלישות התאוה כו'¹⁸¹ (שהרי לבטלה לגמרי אי אפשר, כיון שיש בה צורך¹⁸² בשביל קיום העולם, כדברי הגמרא¹⁸³ שכאשר ביטלו יצרא דעבירה לא נמצאה ביצה לחולה. וכשם שיש צורך לעסוק בעניני העולם באופן ד"מלאכתך עראי"¹⁸⁴, בשביל התועלת בעניני קדושה, כמו "מכשירי מצוה", שלגבי כמה ענינים יש להם דין כמו המצוה עצמה).

ואופן ההתעסקות בזה צ"ל מתוך "שטורעם", וללא פשרות — כטבע בני אדם שגם אם בנוגע לעצמו מסכים להתפשר "למחצה", "לשליש" או "לרביע", הנה בנוגע לטובת הילדים משתדל ביגיעה עצומה שתהי' בתכלית השלימות; ועאכו"כ בנוגע לענין החינוך שהשפעתו נמשכת על כל השנים שלאח"ז, "גם כי יזקין לא יסור ממנה"¹⁸⁵, מבלי הבט על כך ש"כמה הרפתקי"¹⁸⁶ יעברו עליו — הרי בודאי שההורים ימסרו נפשם לשעה קלה, כדי שבמשך עשירות בשנים יהי' לילדים כל טוב גשמי ורוחני.

179) ראה תו"מ חנ"ד ס"ע 334 ואילך. וש"נ.

180) ומה שממתנינים עד יום השמיני — הרי זה כמ"ש הרמב"ם (מו"נ ח"ג ספמ"ט) "מפני שכל חי בזמן שנולד חלוש מאד .. וכאילו הוא עד כה בבטן כו'".

181) ראה מו"נ שם.

182) וע"ד שיש צורך במעט גאוה, "אחד משמונה בשמינית" (סוטה ה, א) — לא מצד עצמו, אלא מצד התורה, כדי שיהי' כבוד התורה לאמיתתו.

183) יומא סט, ב. וש"נ.

184) ראה לקו"ש ח"ז ע' 347. וש"נ.

185) משלי כב, ו.

186) ראה קידושין לג, סע"א.

וע"י ענין החינוך נעשה ענין הפסח — כשני הפירושים שבו: (א) "וחמלתי"¹⁸⁷, מלשון רחמנות, (ב) "ודלגתי"¹⁸⁷, היינו, שהקב"ה מדלג על כל הענינים הבלתי-רצויים, ועד שמדלג על הקץ¹⁸⁸, ומוציא את בנ"י מהגלות, ומביא אותם לביהמ"ק השלישי, למטה מעשרה טפחים, ו"נאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"¹⁸⁹, בקרוב ממש.

* * *

189) נוסח ברכת "אשר גאלנו" בהגש"פ (פסחים קטז, ב).

187) פרש"י בא יב, יג.
188) ראה שהש"ר פ"ב, ח (א).

הוספה



ביה, ט' ניסן תשי"ח
ברוקלין

הווי"ח אי"א נו"נ וכו' מוה' שאול שי'

שלום וברכה!

במענה למכתבו — בלי הוראת זמן הכתיבה — בו שואל כיון שימלאו
לבנם חיים שליטי"א שלש שנים בימים דבין המצרים אם יקדים התספורת ללי"ג
בעומר שנה זו או יתכה ויאחרה ללי"ג בעומר שנה הבע"ל.

והנה הורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא ישראל, אשר ענה לכמה משואליו,
שלא להקדים התספורת קודם שלש שנים אפילו אם היו טעמים שונים
להקדימה. לאידך גיסא — ידוע מכ"ק מו"ח אדמו"ר בענין התספורת, שזה נוגע
להמשכת קדושה בנפש הילד. שמזה מובן שככל שאפשר להקדים המשכת
קדושה זו, אין ענין לאחרה.

וע"פ הנ"ל מובן — שבנדון דידי' נכון לעשות התספורת **תיכף ולאחרי**
ימים הנ"ל האסורים בתספורת, ומנהג ישראל הרי תורה היא.
ויהי רצון אשר ע"פ האני מאמין בכל יום שיבוא — נזכה לביאת משיח



הבא בשולי האגרת (ד"ה וצע"ק מגן המלך) נרשם בכת"ק על העתק המזכירות, וכנראה
לא נגמרה כתיבתו.

מוה' שאול: לויך, בני ברק.

הורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר .. שלא להקדים התספורת קודם שלש שנים: ראה אג"ק שלו ח"ב
אגרת תקפה (ע' תלח — נעתק ב"היום יום" ד אייר). וראה גם אג"ק ח"ז אגרת א'תתקפ.
ב'צח. ח"א אגרת ג'תלח. ח"ד אגרת ד'תשפח. ח"ה אגרת ו'תתמט (ס"א). ח"ט אגרת ז'רפז.
ח"כ אגרת ז'תקט. ח"כ"ב אגרת ח'תקו. ח"כ"ד אגרת ט'שיח.

ידוע מכ"ק מו"ח אדמו"ר .. שמזה מובן .. אין ענין לאחרה: ראה אג"ק שלו ח"ג אגרת
ד'תתמט (ע' שנה — נעתק ב"היום יום" שם). וראה גם אג"ק ח"ה אגרת א'רמב. ח"א אגרת
ג'שפד. ג'תלח. ח"ד אגרת ד'תשפח. ד'תתקעט. ה'פא. ח"כ"ב אגרת ח'שלה.

לעשות התספורת תיכף ולאחרי ימים הנ"ל האסורים בתספורת: ראה גם אג"ק ח"ה שם.
ח"כ"ד אגרת ט'שדד.

ומנהג ישראל הרי תורה היא: ראה תוד"ה נפסל — מנחות כ, ב. מהרי"ל — הובא ברמ"א
יו"ד ששע"ו ס"ד. מנהגים ישנים מדורא ע' 153. שו"ע אדה"ז או"ח סוסק"פ. סתל"ב סי"א.
סתנ"ב ס"ד. סתצ"ד סט"ז. ועוד. וראה ירושלמי פסחים פ"ד ה"א.

צדקנו בקרוב ממש, ויהפכו הימים הנ"ל לששון ולשמחה ויעשה התספורת, שפנימית הענין בזה – ראשית הגז, בעתה ובזמנה.

בברכה לבשו"ט מהוספה בתורה ומצותי, ובוה עניני פנימיות התורה, הלוך והוסיף,

ובברכה לחג הפסח כשר ושמח

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר

נ.ב.

לא נעלם ממני מכתב הרה"ג הרה"צ וכו' ז"ל ממונקאטש (בעל המחבר מנחת אלעזר), שענה בשאלה בהנ"ל כמדומה לי להקדים ללי"ג בעומר, (כי אין בשעה זו הספר ת"י). אבל במחכת"ר, דבריו בהנ"ל הם דברי סברתו. וקרוב לודאי לומר שבאם הי' לנגד עיניו טעמים האמורים הנ"ל בנוגע לתספורת – גם הוא הי' מורה כפי האמור. ובכ"א – באתרא דרב ותלמידיו – הלכה כרב, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר.

וצעיק מגן המלך הובא בשע"ת שו"ע או"ח סתק

ויהפכו הימים הנ"ל לששון ולשמחה: ראה ירמ"י לא, יב. זכרי' ח, יט. רמב"ם הל' תעניות בסופן.

התספורת, שפנימית הענין בזה – ראשית הגז: ראה גם אג"ק ח"ה שם (וש"ג). חכ"א אגרת דיתמא. ר"ד בעת גזיזת השערות – יר"ד תמוז תשי"ב; כ"ו מנ"א תשי"ג (תו"מ התוועדויות ח"ו (תשי"ב ח"ג) ע' 24; ח"ט (תשי"ג ח"ג) ע' 129 ואילך).

מכתב הרה"ג הרה"צ וכו' ז"ל ממונקאטש .. להקדים לל"ג בעומר: נעתק בספר "הילולא דרשב"י" לריא"ז מרגליות (ירושלים, תש"א) יד, ב – במענה לשאלתו הוא אודות בנו, שיום הולדתו חל בכ"ד מנ"א.

באתרא דרב .. הלכה כרב: ראה שבת יט, ב.

מגן המלך הובא בשע"ת שו"ע או"ח סתק : כנראה הכוונה לדברי גן המלך שהובאו בשע"ת שו"ע או"ח סתקל"א סק"ז (לענין תגלחת לקטן בחוה"מ) – ד"מותר להשהות שמחת התגלחת שעושיין לקטן כדי להגדיל השמחה במועד, ומצוה נמי איכא בכך כו', ע"ש" (וממשיך בשע"ת שם – ש"הענין של השמחה הוא מנהג א"י גם כן, שעושיין שמחה בהתגלחת הראשונה של קטן שמחנכין אותו במצוה להיות לו פיאות הראש. ועיין בפע"ח שער ספירת העומר שכו' בענין ההולכים על קבר רשב"י ור"א בנו במירון בל"ג בעומר, שראה את מורו האריז"ל שהלך שם לגלח את בנו במשחה ושמחה בימים ההם, ע"ש"). וראה בזה גם אג"ק ח"א אגרת ג'שפד. ח"ד אגרת ד'תשפח.

ב

בי"ה. כבי מני"א תשט"ו
ברוקלין

הרה"ח אי"א נוי"נ כו'
מוה' ירוחם פישל שי' שוי"ב

שלום וברכה!

נבהלתי להידיעה טלפנית את אשר קרה לזוגתנו תחי', אף כי בודאי ישלח השי"ת דבר וירפאה. וזה עתה נתקבל גם הפיי"נ שלו, ויקרא בעת רצון על הציון הקי' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבגי"מ זי"ע, ואחכה לבשורה טובה מכת"ר. וע"פ הידוע יפה שעה אחת קודם. וגלגול דאורייתא, שיודיע טוב גם בהנוגע לעצמו.

בברכה לבשו"ט

מ. שניאורסאהן



ב

מצילום האגרת. נדפסה בתשורה (זקלס, תשנ"ח).
מוה' ירוחם פישל שי' שו"ב: אַוורוטשיק, מאַנטרעאַל.
ישלח . . דברו וירפאה: ע"פ תהלים קז, כ.
וגלגול דאורייתא: ע"פ קידושין כז, ב.

לזכות

התאומות **דבורה שתחי' ורבקה שתחי'**
בקשר עם יום הולדת שלהם ל' ניסן, אדר"ח אייר

ולזכות אחיהם ואחיותיהם
מנחם מענדל, אסתר שיינדל, חנה,
שלום דובער, שטערנא שרה ושיינא
שיחיו לאריכות ימים ושנים טובות ובריאות



נדפס על ידי ולזכות הוריהם
הרה"ת ר' **יצחק שמואל לייב** וזוגתו מרת **נורית תחי'** שיחיו **לוינזון**

ולזכות זקניהם
הרה"ת ר' **יוסף מאיר** וזוגתו מרת **חי' לאה** שיחיו **לוינזון**
ר' **מרדכי מעשיל** וזוגתו מרת **שושנה** שיחיו **סגל**